

jouw Word een schrijver gids
deel II

jouw Word een schrijver gids
deel II

Jasmin Hajro

Jasmin Hajro

© 2018 Jasmin Hajro

ISBN : 978-0-244-43951-4

Omslagontwerp door

Jasmin Hajro

Eerste druk 2018

In dit boek ontdek je :

De bio van auteur Jasmin Hajro,
plus mijn autobiografie die je helpt om jouw eigen te schrijven.

&

boek Victorie I

&

boek Victorie II

&

boek Victorie III

&

Een preview van boek Bouw Jouw Fortuin

&

Een kleine kennismaking met oprichting Hajro

&

Bonus boek : Moeilijke tijden overwinnen

De bio van auteur Jasmin Hajro, even kennis maken

Hallo beste lezer,
hoe gaat het ?

Bedankt voor kopen van boekje Recept voor Geluk.

Mijn naam is Jasmin Hajro, ik ben geboren op 6 juli 1985 in
Bosnie.

Als vluchtelingen kwamen we naar Nederland, 21 jaar geleden.

Na school te hebben doorlopen & verscheidene banen...

Heb ik op 17 december 2012, mijn eerste onderneming opgericht:
beleggingsbedrijf Jasko.

Na een succesvol eerste jaar, heb ik helaas de onderneming
moeten sluiten.

Na een korte periode van rust, ww en tijdelijk werk. Begon ik
weer als ondernemer.

Op 1 september 2015, heb ik onderneming Hajro opgericht.
Sinds het begin is de kernactiviteit, het verkopen van setjes
wenskaarten, deur tot deur.

Tegenwoordig is het assortiment uitgebreid.

Met de verkoop van mijn 14 boeken waaronder :

Moneymaker & Bouw jouw fortuin.

De royalties van mijn boeken worden gedoneerd
aan het Goede Doel : stichting Giveth Life.

Mijn onderneming is tegenwoordig Hajro Groep,
en bestaat uit 20 verschillende dochterondernemingen,
die onderdeel zijn van 1 overkoepelende organisatie.

Voor meer informatie over mijn onderneming &
de stichting, ga naar www.hajro bv.nl

Hallo boekenliefhebber,
hoe gaat het ?

Bedankt dat je hebt besloten om een van mijn boeken te lezen.
Als je het via koboPlus leest of als individuele titel hebt gekocht,
dan gaat wat ik er aan zou verdienen (mijn royalties)
naar het Goede Doel. Namelijk stichting Giveth Life,
vanuit daar ontvangen meer dan 40 Goede Doelen donaties.

Dus jij doneert nu ook aan meer dan 40 Goede Doelen.
Supertof van je.
Bedankt.

Je wilt nou Victorie III
gaan lezen.

Wat dacht je ervan om bij het begin te beginnen ?

Eerst boek Victorie I,
daarna boek Victorie II,
en daarna boek Victorie III

Hoe lijkt je dat ?

Je krijgt ze in ieder geval cadeau van me.

Als je Victorie deel I en deel II al hebt gelezen,
blader dan door naar boek Victorie deel III.

Zoals je al hebt gelezen ontvang je er nog een
Bonus boek bij.

Nee ik ben niet de Kerstman (voor zover ik weet)
maar ik maak mensen wel graag blij.

Door ze een cadeautje te geven.

Veel plezier ervan.

Boek Victorie I

Hoi beste lezer,
hoe gaat het ?

Ik ben Jasmin Hajro,
en je hebt zonet in mijn bio een aantal dingen
kunnen lezen over mij.

Maar je hebt dit boek gekocht omdat je het hele
verhaal wil weten.

Mijn levensverhaal....

Ik heb het Victorie genoemd,
omdat ik wel het een en ander heb overwonnen.

Ik ben nou 32 jaar en woon in Doetinchem,
in Nederland. Ik werk als verkoper
namens oprichting Hajro.

I verkoop sets wenskaarten,
cadeaumokken en boekjes.

Een deel van de opbrengst gaat naar Goede Doelen toe.

Je kunt er alles over vinden op

www.hajro bv.nl

Ik woon nu dus in Nederland.

Maar op 6 juli 1985 ben ik geboren in Sarajevo,
in Bosnie.

Toen ik klein was, woonden wij in Gora.

Dat is een dorp in Bosnie.

Het ligt op een berg.

Een bergdorp zeg maar.

Het uitzicht is geweldig,
veel natuur. Schone, frisse lucht.

Ik herinner het me als een gelukige tijd.

Het huis waar we in woonden
was een soort 2 onder 1 kap.

In het andere gedeelte had tante Rahima gewoond.

Totdat haar huis was gebouwd.

Mijn ouders werkten allebei,
en ik ging dan naar Biba toe,

een oudere vrouw in het dorp,
die op mij pastte.

Ik weet nog dat ze een ouderwets kacheltje had,

die op brandhout werkte.
En onrijpe walnoten deden we
achter de kachel, om te rijpen.

Onder ons huis,
had je een steil gedeelte,
en daaronder een vlak stuk land.

Op dat vlakke stuk land,
verbouwden we groenten,
aardappels en hele kleine tomaatjes.
Er waren perenbomen en walnotenbomen.

Mijn moeder werkte bij Tas,
een automobiel fabriek,
waar ze kleine auto onderdelen
maakten of verwerkten.

Je merkt al dat het erg lang geleden is geweest.

Ik weet niet niet meer
wat voor werk mijn vader deed toen...

Ik was altijd erg blij om hem te zien,
als ie thuiskwam.
En vroeg een keer of ie niet 2 dagen per week
kon werken, en 5 dagen per week vrij zijn.

Mijn oom Ibro woonde vlak bij ons,
met tante Sevda en mijn nichtjes
Sanela en Amela.
Zij hadden een rode schommel.
Daar heb ik ingezeten en geschomeld
zo hoog mogelijk,
totdat ik zo'n gevoel in mijn maag kreeg.
Ik weet niet hoe je dat gevoel moet beschrijven.

We deden wel's spelletjes zoals verstoppetje.

Ik heb een keer geworsteld met mijn vader
en toen kwam ik raar terecht op mijn pols,
het deed pijn.

Toen zei papa : hajmo kod Ibre rostiljat

Laten we gaan barbequen bij oom Ibro.

Ik ging naar de moskee,
en leerde gebeden
en hoe je moet bidden.

Ik vroeg aan de hodza
dat is een soort dominee,
hoe je kan weten of iemand liegt.
Hij zei dat je het aan het voorhoofd kan zien.

Dat het een beetje rood wordt.

Het is erg vredig in de moskee,
dat vind ik nog steeds.

Al is het wel een tijdje geleden dat ik er een heb bezocht.

Het is nu 27 maart 2018,
00:44 uur 's nachts.

De laatste tijd sta ik weer kater op
Ik word wakker om 9 of 10 uur 's ochtends

van de wekker. Ik zet de wekker dan uit.

En val weer in slaap.

Als ik daarna weer wakker word is het al middag.

Ik heb een aantal weken geleden slaaptabletten gehad,
voor 2 weken..

Het ging goed

ik begon eerder naar bed te gaan,
en eerder op te staan. Voor de middag.

Misschien is midden in de nacht een vreemde tijd
om een boek te schrijven.

Maar ik vond dat ik er toch maar een keer aan moet beginnen..

Ik zei toen ik bij Schaak Vereniging Doetinchem
speelde, tegen Frans dat ik een boek wou schrijven
over mijn leven.
Dat kan wel in 2009 zijn geweest.

Biba, de vrouw die op mij paste toen mijn ouders werkten,
was ook de oppasser van een wees.
Ik weet niet meer hoe die heet.
Maar we gingen samen naar de moskee.
Daar liet ie een scheet...
En werden we er allebei uitgezet.

Mijn vader reed een Fico,
dat is een soort oud model Fiat 500.
Als we naar opa en oma reden,
mocht ik bij pap op schoot
achter het stuur.

De eerste keer dat ik sneeuw zag,
ben ik in mijn pyama naar buiten gelopen.
Ik stond helemaal versteld ernaar te kijken.